بررسی دیدگاههای پزشکان عمومی در خصوص شیوه های اجرا وارزیابی برنامه های آموزش مداوم

دکتر حمیدرضا منصوریان*[1]، دکتر هنگامه زندی[2]

چکیده

مقدمه : چون هدف نهایی آموزش مداوم تغییر در رفتارحرفه ای پزشکان است بر آن شدیم تا دیدگاههای پزشکان عمومی درمورد روشهای مختلف اجرای برنامه های آموزش مداوم ، انواع برنامه ها ونیز شیوه های مختلف ارزیابی برنامه را بررسی کنیم تا با استفاده از نتایج آن بتوانیم فعالیتهای آموزش مداوم را بگونه ای تدوین نمائیم که مورد قبول واستفاده کلیه فراگیران واقع شود.

روش بررسی : در این مطالعه توصیفی – مقطعی تعداد ۱۲۲ نفر پزشک عمومی مشمول قانون آموزش مداوم استان یزد به طور تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه ای شامل سؤالاتی درخصوص مناسب ترین روش اجرا ، انواع برنامه های مورد ترجیح ایشان ونیز مطلوب ترین روش ارزیابی برنامه ها ، توزیع و بعد از تکمیل جمع آوری گردید واطلاعات در محیط نرم افزار SPSS به کامپیوتر داده شد.

یافته ها : از ۱۲۱ پزشک عمومی مورد مطالعه ۶۹/۴٪ مرد و ۴۳/۲٪ دارای مطب بودند و ۶۴/۱٪ درشهریزد فعالیت داشتند . به نظر ۳۶/۲٪ از پزشکان، آموزش غیر حضوری مناسب ترین روش اجرا بوده است و ۲۸/۴٪ انان نیز آموزش حضوری از طریق سخنرانی را ترجیح دادند.

۲۶/۱٪ از آنان درمیان انواع برنامه های آموزش مداوم ، خود آموزی و ۲۱/۸٪ نیز کارگاه و برنامه مدون را ترجیح دادند. بنظر ۴۸/۲٪ از پزشکان پرکردن برگه ارزشیابی مطلوب ترین روش ارزیابی برنامه بوده و ۲۰/۹٪ از آنان نیز با پروژه تحقیقاتی درخصوص برنامه موافق بودند.

نتیجه : با توجه به نتایج به دست آمده شیوه های اجرای برنامه های آموزش مداوم نیاز به بازنگری داشته و باتوجه به مشغله زیاد پزشکان و به منظور تعطیل نشدن فیلدهای درمانی ، رواج هرچه بیشتر روشهای غیر حضوری مانند خودآموز و نیز برای حل مشکلات حرفه ای آنان برنامه های عملی مانند کارگاه توصیه می شود.

واژه های کلیدی:آموزش مداوم ، ارزیابی برنامه ها ، روش اجرا، پزشکان عمومی

---

*۱- نویسنده مسئول : دانشیار گروه رادیولوژی

۲- استادیار گروه پاتوبیولوژی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشی- درمانی شهید صدوقی یزد